

LELKES BELKES

V E T Í T É S N A P I L A P

Túrák 2025-26

Mátrafüred, MTA Üdülő
Belkes töpreng, üdül ő?
Avagy túra helyett miért ül a teremben
és nem barangol itt a természetben?
Bár a pihenés olykor jólesik,
oka az, hogy az eső (jól) esik.
Páran a társalgóban maradnak,
mások az étteremben ragadnak.
Esti programhoz kocsma is akad,
korán zárnak, a tarokk is elakad.
Az étteremben friss kalács,
szezámragos stangli,
S van egy ugató, nem ehető Stangli.
Várjuk, akik jönnek a busszal,
(trullt mondok és vagyok a hússzal...)
Vasárnap már napon tarunk
koccintásra lendül karunk.

Nyáron pince túra Etyek,
nem volt kérdés, én is megyek.
Feladványok, borkóstoló,
Sajtok, pörkölt meg Kávézó,
Jaj, de hol a buszmegálló?

Ősszel mentünk Magyarkútra-
túrák között ez egy "újra".
Étteremben vad is vagyon,
ultikassza már egy vagyon.
Nagyutások visszafelé
kerülnek a padok felé.
Pingpong már csak kicsik révén
régén toltuk kicsit Rédén...
Első nap ér Verőcére
-nem ereszttem ezt bő lére-
Lacó bátyám, ki nem jön, írta,
mégis jött, mert Forgó Béla hívta.

Bükkszentkereszt téli tája -
kihívása Belkest várja.
A hóban kocsink csak egy nyomon haladt.
még jó, ha azon az egy sávon maradt.
A túrán mély hóban figyeltük az utunk,
Na meg hogy azon vajon hova jutunk?
Egy domboldalon Gábor válaszüthöz érve
a meredek részen ereszkedik épp le,

de hogyan kerül egy munkagép a képbe?
A favágóval aztán szóba elegyedünk,
miután megkért, hogy szívesek legyünk
elhagyni a pályát,
vágná már a fáját
(a kutyafáját).
A túra azért nem ment gallyra,
bár kerültünk a Guzsajra.
A csapat túra után is a top-on,
Vili az utat elmenti laptopon.

Andriskám, a Belk milyen volt?
Milyen? Hát jó. A Belk jó.
Mondta ezt úgy lelkesen,
vagy csak amúgy Belkesen -
én úgy mondanám, ingyiri- bingyiri
a Belket mindenki irigyli
de az évek múlnak,
és bárha jönnek újjak,
a legendák az emlékünkből
sose múlnak.

Vali

Belkes nő

Milyen a belkes nő? olyan mint egy álom
széles e világon párját nem találok
szép csinos és dolgos
belktúrákon szorgos
mindegyiket csodálom s komálom

Európai Unió

Véget ért az orosz barátság a drúzsba
ez köti most gazdaságunk gúzsba
nem jó több olaj
nagy a kár ó jaj
menjen el az egész Unió a búsba

Fizikák

Atomokról tanít az atomfizika
Csillag világról az asztrofizika
de az nem létezik
hogymindez létezik
hirdeti kétkedve a metafizika

Lacó

MÁTRAFÜRED

A 2025. évi tavaszi 164. Belk szállása Mátrafüreden a Malom Fogadóban volt. Most második alkalommal látogattuk meg ezt a helyet. Itt először 1995-ben a 76. Belken jártunk, akkor az Avar hotelben. A Máttra is a Belk kedvenc kiránduló helyei közé tartozik, sok részén jártunk már, mint Mátraszentlászló, Ágasvár, Mátraháza és a többi híres mátrai üdülők.

A fogadó már belépéskor nagy meglepetéssel fogadott. Az erdőbe beékelődve az emeletes ház, amelyben luxus szintű szobák vártak mindenkit. Nagy szoba minden kényelemmel, TV, telefon, tágas zuhanyozós fürdőszobával, törölközők sokaságával. Az ablakokból és az erkélyről csodálatos kilátás nyílt a körülvevő erdőkre. Ószinte köszönet és dicséret szállásmesterünknek, aki elfogadható áron, ilyen színvonalú szállást tudott a Belk számára biztosítani. Igaz, hogy az étkező és a társalgó kicsit szűkösebb volt, de a célnak így is tökéletesen megfelelt.

Sajnálatosan az idő nem volt most kegyes a Belkhez, három napon át -változó erősséggel – de esett az eső. A nulladik napon Szállásmesterünknek volt a jó gondolata, hogy minősítsük a helyi vendéglátó ipari egységeket, valami léleklemelegítővel. Meg is tettük egyik egységnél, jól esett!

Az első nap sem javult az idő. Péter vezényletével a csapat Sástó irányába indult. Én már sajnos az út elején – a kedvezőtlen körülmények miatt – feladtam a folytatást. Inkább a nagyon szép helyi park sétányait jártam be, illetve meglátogattam a Palóc múzeumot. Persze az eső elől egy kis pihenést azért az egyik söröző is biztosított, helyi gyártású sörrel.

Az idő másnap sem volt kegyes, de azért a kemény mag ismételten nekirugaszkodott a túrázásnak. A közös túrát ismételten nem vállaltam, de egy kicsi mozgás mindenkinek kell, így a nagy erő kifejtést nem kívánó Kozmáry kilátót látogattam meg. Nagyon szép kilátást biztosít a Máttra aljára és Gyöngyös felé.

Az esti közgyűlés sajnos szomorú elemmel kezdődött. Kegyelettel megemlékeztünk eltávozott barátunkról, Belk alapító társunktól Pajától. Sajnálatosan az ő távozásával nem egy személy, hanem egy fogalom távozott a Belkből. Emlékét tisztelettel megőrizzük, de Ő mindig hiányozni fog. Vidámabb témával folytatódott a közgyűlés. Egy nagyon ritka alkalomhoz érkeztünk a Belk életében. Ismét századost avathattunk, Dr. Kántor Dénes tagtársunk személyében. Ilyen alkalom legközelebb várhatóan csak 2030-ban lesz.

A közgyűlés zárásaként – egy kis emlékezésre került sor – levétítettük a Belk vetítéskor elmaradt

videókat.

Összességében a tavaszi túra nagyon szép helyen, nagyon nívós szálláson lett megrendezve, köszönet szállásmesterünknek. Záró poénként vasárnapra az időjárás is megjavult, de ez már sajnos csak a hazafelé vezető utat vidámította.

(bégé)

MAGYARKÚT

A 2025. évi őszi 165. Belk szállása ismételten Börzsönyben, Magyarkúton volt. Most harmadik alkalommal látogattuk meg ezt a helyet. Itt 2021-ben a 153. Belken jártunk utoljára, előző alkalom a 143. találkozó 2017-ben volt.

Börzsöny a Belknek alapító törzshelye, az egyik leglátogatottabb kirándulóhelye. Sikerült már a legrejtettebb vidékeit is felfedezni, illetve mindig itt voltak megrendezve a fordulóévi Belk túrák. Az alapító helyszínen Királyházán háromszor volt jubileumi találkozás, de a többi is itt, a nevezetes börzsönyi helyeken került megrendezésre. (Királyrét, NagyBörzsöny, Nagyirtápuszta, stb.)

A szállásunk korábban Erdei Iskola céllal működött, így a felszereltsége, komfortfokozata ezt a szintet tudja. Általában kettő vagy többágyas szobák, klasszikus vaságyakkal. A szobák egy részéhez nem tartozik fürdőszoba, de a folyosón biztosítottak a zuhanyozók. Kicsit a régi Belkekre emlékeztető körülmények, de tiszta, rendezett állapot, tágas társalgó áll rendelkezésre. Külön öröm, hogy se TV, se telefonos térerő nem zavarja a pihenés nyugalma. A környék viszont bőven biztosít, úgy könnyebb, mint egy kicsit erősebb túra lehetőségeket. Nagy különlegesség a közelben lévő Irma forrási vendéglő, csodálatos vadételeivel és sör kínálatával. Mert ugye mire

Ismét elment egy barátunk

Ilyen az élet ismételten szomorú hír került a Lelkes-Belkes lapjaira. Megint búcsúznunk kellett egy tagtársunktól. Ilyen esemény – korunknál fogva – sajnos egyre gyakrabban fordul elő. Kápi, Cis, Paja után most Imrétől búcsúztunk el.

De talán nem is jó szó, hogy búcsúztunk. Fizikailag igen, de belülről sosem. Hisz nem lehet elfelejteni legendás közvetlenségét, amikor is mindenkivel szívesen leült beszélgetni. Örömmel mesélt életéről, lánya sikereiről, az általa vezetett nyári túlélő táborokról, Erzsivel meglévő bensőséges viszonyáról, a méhésztudományokról.

Ez a tartós kapocs az ami bennünk is tovább élte. Őt, egy a most már szimbolikus, de örök barátságban. Most, hogy Ő is ott van a korábban eltávozott barátaink között - együtt az örök Belkmezőkön - lenéz ránk és mondja nekünk, ne szomorkodjatok. Éljétek az életeteket olyan örömben és szeretetben, ahogy én is vittem egész életem során. Amíg a földi lét megadatik nektek addig ti is ragadjátok meg az élet örömteli, de mindig szeretetteljes és természetesen dolgozó oldalát.

Imre, igazad van, mi is így tudjuk legjobban a továbbiakban folytatni - úgy Belken belül, mint Belken kívül – azt az életmódot, amelyet nekünk, saját példádön keresztül megmutattál. Úgy tudunk legjobban magunkban megőrizni, illetve felnézni hozzád, ha mi is ezen az úton haladunk tovább.

Azt hiszem, hogy semmilyen további búcsúzkodásnak nincs különösebb értelmezhetősége, hisz kitörölhetetlenül, örökre velünk maradtál a jövő idők nézve is. Imre, nyugodj békében !

(bégé)

van szüksége a megfáradt turistának? Jellemző a Belkesekre, hogy az első alkalomkor az útelágazásnál, mindenki a szállás helyett az erdőszéli söröző felé ment.

Az őszi időjárás most igen kedvező volt, napos, a nyárra emlékeztető melegben volt részünk minden nap. Még a nulladik napon is egy kis környéki kocsma felfedező túrát iktattunk be.

Első nap újítva a korábbi túrvonalakon nem Szendehely felé, hanem a vasúttal párhuzamos, de fenn a gerincen vezető utat választotta Péter. Az első lépcsős kapaszkodó után, a kisebb erőnlétűeknek lehetőségük volt rövidítésre. A gyengébb részleg vezetését Livia vette át. Ez azt jelentette, hogy le kell mászni a patakhoz és a vasútmentén visszatérni Magyarokútra a szállásra. De természetesen ez csak az erdőszéli kocsma útba ejtésével volt a Belk számára megvalósítható.

Másodnap a túra útvonala megfordult, most déli irányba indultunk el. Az Aranyoskúti és a Borbélyhegyi kilátón keresztül Verőcére ereszkedtünk le. Mivel a falu ezen részén nem találtunk kocsmát, ezért a vasútvonalat követve tértünk vissza Magyarokútra. Ez sajnos elég unalmas és érdektelen út, de legalább megnéztük a síneket ahol pár nappal előttünk kisiklott a vonat. Természetesen a hazatérést most is megelőzte a kedvenc kocsmalátogatás, mert a meleg és poros út miatt már mindenki vágyott az üdítő söritalra.

Az esti közgyűlésen ismételten felmerült, hogy nagyon kevesen írnak a Lelkes-Belkesbe, pedig téma van bőven. Példaként idézve lett a Tamás egy tanulmánya, ami a korábbi iratokból került elő. Ezt az írást Tamás egy börzsönyi Belkre készülve állította össze, kb. 2000. év elején, lehet, hogy Katalinpusztára, de nem biztos. Leírta a Börzsöny legfontosabb geológiai, földrajzi és növény – állattani paramétereit. Elemezte a települések kialakulását, fejlődését, neveiknek származását. Az anyag vége forrásmunka hivatkozásokkal lett ellátva, így tisztán 10 gépelt oldal lett a hossza, képek, rajzok nélkül. No comment !

Összefoglalva a harmadik Magyarokút 165. Belk – köszönve persze az szuper időjárásnak is – jól sikerült. Szállásra, kosztra, piára, kirándulási lehetőségekre semmi panasz nem merült fel, ekkor szokták úgy mondani, sose rosszabbat !

(bégé)

Napos oldal

Mennyi fájdalom egy képben.

Ha egy férfi főz, mos, mosogat és takarít, akkor egy utolsó szemét, mert csak szexre használja a nőt!

ETYEK

Sajnálatosan az 2025.évi nyári Belk szervezése nagyon nehézkesen indult. Míg a korábbi években előzetesen több évet kellett várni a rendezési jogra, az utóbbi időkben – már 2024-ben is – nem volt rá vállalkozó. Most Dömötör Béla mentette meg a helyzetet azzal, hogy bortúrát javasolt Etyekre. Indok az volt, hogy ez az a hely, amely relatíve közforgalmi járművel is könnyen megközelíthető, így a borkostolásnak nincs akadálya. Azért a szervezési problémák folytatódtak, mert a jelentkezők száma nem érte el az elvárt minimumot, de a végén – némi árkorrekcióval – mégis sikerült az indulás. Az viszont sajnós igaz, hogy a 16 fős létszám, hiába nyári Belk, elég csekély volt, ennél azért többen szoktunk lenni.

No de busszal megérkezve Etyek központjába érdeklődéssel vártuk az indulást. Kiderült, hogy egy ott várakozó leány lesz az idegenvezetőnk. Némi kölcsönös töprengés után jöttünk erre rá, mert a helyi szervező csak később került elő. Kiderült, hogy sört kerestek, hogy legyen annak biztosítva, aki nem bort kért a kostolásához. Hát ezt ő szerzi be nem a házigazda ??? furcsa. Az is igaz, hogy kicsit már ekkor is furcsának tartottam – hogy kostoláskor ??? – a kettő deci bort ajánlott húzós árért, de mindegy majd meglátjuk.

Ezek után a júliusi melegbe elindultunk az első pincéhez. Aránylag rövid sétával értük el első helyünket a Vizi Pincészetet. A hely kicsit szűknek bizonyult, de persze a termék a lényeg. Ez okozta az újabb csalódást mivel a kétszer egy decit igen szűken mérték, fel sem merült bennük, hogy újra kínáljanak. A mellé adott sajtál, hát felejthető volt. Viszont a kínált borok tényleg jók voltak, de igazán megízlelni azért – finoman is szólva – de kevés volt. Én egy Chardonnay ittam, a másokra nem emlékszem.

A kismértékű kostolás után mentünk tovább – helységen keresztül - a következő pincébe a Nádas Borműhelybe. Itt a bor mellé – aránylag friss – Fornetti pogácsával vártak. No itt még szűkebb volt a vendéglátó rész, amit a „csapos” hölgy azzal magyarázott, hogy ő nem ennyi vendégre számított. (rejtély, mert így is kevesebben voltunk az eredetileg tervezett létszámnál). Itt már őszintén nem emlékszem, hogy kostolásra mit választottam. A boraik tényleg jók voltak, de a mennyiség és a vendégvárásuk kritikán aluli volt. Azzal a „vendéglátó” hölgynek még sikerült emelnie a bunkóságát, hogy kiadott 16 egydecis adagot,

majd egyet gyorsan visszavont, hogy az nem jár (!!!) mert valaki sört kért. No félre a mérget a boraik jók, de az ötezertől induló palack árak erősen túlórázottak. Így én is megelégedtem egy mini üveg barack lekvárral potom háromezerét. Ja számlát persze nem kaptam.

Innen indultunk tovább a következő pincéhez, amely egy kicsit távolabb feküdt, az Etyeki Pincésoron. Itt Orosz Gyula Pincészetet várt bennünket a kostolón túl ebédre is. Ez volt az első hely ahol tényleg kényelmesen le tudtunk ülni. Volt külső lehetőség, de a pincerészen belül az ebédhez is tágas hely jutott mindenkinek. Először mondhattuk ki a vendéglátásra, hogy jó és bőséges ebédet kaptunk. Sajnos ez a italtra már nem volt igaz, itt is rendkívül smucigosan adták. Talán mentségükre lehet mondani, hogy kb. egy deci pezsgővel is megkínáltak, de ráadásra ebből sem volt lehetőség. A boráruk nekik olyan szinten mozogtak, amik nem inspiráltak vételre.

Kicsit ejtőzve a kaja után – javaslatukra – meglátogattuk a közeli tejfeldolgozó manufaktúrát. Közepes mennyiségű választékjuk volt a sajtfeleségekből. Áraik elég magasak - én két félét vásároltam – de a minőséggel meg voltam elégedve.

Azért anti vendéglátásból Orosz Gyula Pincészetet sem tagadta meg önmagát. Amikor mondtuk, hogy megnézzük a sajtosokat és utána visszajövünk, ezen nagyot csodálkoztak „visszajönnek”? Elvileg 18-ig maradhattunk volna, de úgy lászik náluk ez lényegtelen szempont.

Összefoglalva, mindenesetre köszönet Bélának, hogy sikerült programot szerveznie a nyári Belkre. A vendéglátók bunkóságát és smucigságát nem lehet az ő szemére vetni. A Belk is, én is, eddigi életem során vettem már részt néhány borkostolón, de ennyire negatív viselkedéssel még nem találkoztam. Azt azért megjegyeztem Bélának, hogy a főszervező úriember azt ígérte, hogy a nap végén eljön, de elfelejtkezett róla. Másrésztől a kínált boráruk teljesen irreálisnak találom, annak ellenére, hogy jó borokat adtak, de azért az Etyeki Borvidék nem mérhető össze egy Villányal vagy Tokajjal, ahol ráadásul - ha kis mértékben is - de visszafogottabbak az árak. De minden jó, ha a vége jó, reméljük legközelebb nagyvonalúbb vendéglátósokhoz megyünk.

(bégé)

Szia Belkesek!

Szónívó Úr levelét olvasva döntöttem úgy, hogy ezt a kis ismertetést megírom a Lelkes Belkesbe.

Nem is olyan régen egy egynapos túrán jártatok Érden. Szervezőskor nagyon izgultam, igyekeztem. Úgy emlékszem sikeres volt. Volt két rövid Duna parti túra, a Belicai félszigeten és a magasparton.

Szabadidő parkban étkezés, sétálás, kártyázás. A kártya lapokat elfújta a szél, de aki akarta a lakásunkban folytathatta. Ennek ellenére keveset tudtatok meg Érdről. A közelmúltba felkészültem Érd történetéből. Ha vendégek jönnek hozzám bemutatom nekik Érdet. Az olvassa tovább az írást akit érdekel Érd, közelmúlt, jelen, majd ezeket megelőző több százéves története.

Kezdjük a közelmúlttal 1920-tól. gr. Károlyi Imre parcellázott sok telket eladtak Más emberek, és bankok is hasznot húztak a telkekből, a szegény emberek rovására. Pontosan idézek 1935-ös esetet ami emlékeztet a pár éve megtörtént valuta kölcsönös esetekre. "A telektulajdonosokkal szerződéseket felbontottak, ha valaki 2 hónap fizetési kötelezettséggel elmaradt. Tekintet nélkül már a befizetett összegre a telket elvesztette. Ezek a visszasságok minden fórumot megjártak. Még az országgyűlést is, de semmi nem történt."

Az Érdi lakosság létszáma folyamatosan nőtt. Pl. 1923-1931 között másfélszeresére nőtt. Nem érték el az oktatás és az egészségüggyel kapcsolatos igények a növekedés idején a lehetőségek. Említésre méltó, hogy a két háború között az érdi kastélyban volt KALOT népfőiskola szellemi központja. Háború után gyorsan tovább nőtt Érd lakossága. Az ország minden területéről települtek be. Nagy többség munkát Budapesten talált, ingáztak. Így alakult ki az un. alvó város. Fejlődés mindig történt, de a mai napig nem érte el a jogosan elvárt igényeket. 1970-ben nagyközség, majd város lett, jelenleg megyei jogú város. Úgy emlékszem, hogy amikor Érdre költöztem 35000 ember lakott. Most több mint 75000. A közművek teherbírása felső határhoz érkezett.

Az önkormányzatnak, építkezéseknél bizonyos korlátozásokat kellett bevezetni. Van sport arénánk, uszodánk, jégcsarnokunk, három középiskolánk, tónkrement termálfürdőnk. Négy keresztény templomunk, több különböző kiségyházi imaházunk Működnek horvát, német, lengyel, roma, székely, zsidó közösségek. Művelődési központ színház teremmel.

A csatornázás a közelmúltba fejeződött be. Legtöbb helyen hiányoznak a szilárd burkolatú utak. Az útépítés nagyon lassú ütemben történik, mert a város szegény.

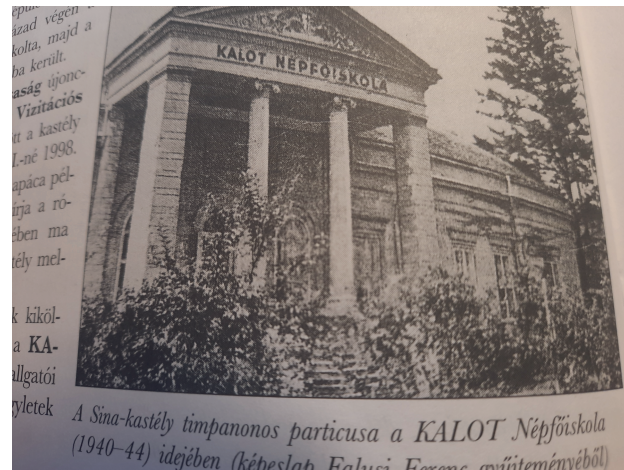
Nincsenek nagy vállalatok mint pl. Százhalombattán.

Ugorjunk egy nagyot sok évet vissza, főbb érdekes eseményekre.

ŐSKOR: Első lakónk 5000 évvel ezelőtt a Fundoklia völgyben élő ősember. Állítólag az előző lakása Neander völgyben volt. Itt létét az ásatásoknál feltárt szerszámai bizonyítják. Jelenleg a Fundoklia völgybe kialakítottak egy túra útvonalat.

ÓKOR: Római korban a birodalom határa a Duna volt. Dunával párhuzamosan kövekből kiépítettek egy hadi utat, ami Érd-Ófalun is átvezetett. Ezen vonultak a légiók, 1526 után Szulejmán katonái Buda felé.

1997-ben én is használni akartam! Történetem a következő. Munkahelyemről elküldték egy kicsit zakkant, de nagy kárt okozó munkatársamat. Nem jött vissza az irataiért. Engem kértek meg, hogy menjek el a római úti címére. Az út egy horhosban volt, kiálló eredeti római kövekkel. A kocsim szét akart esni. Jobbról-balról pincelakások, ahol szegény romák laktak. Kerítés sehol, csak őrzöngve ugató kutyák. Már megbántam, hogy eljöttem. Féltettem az autót és magamat is. Az út karbantartása 1500 éve elmaradt. Egyszer csak az út közepén feküdt egy kidobott heverő, felfelé álló rugókkal. Örültem, hogy sikerült

A Sina-kastély timpanonos partícusa a KALOT Népfőiskola (1940-44) idejében (képeslap Falusi Ferenc műveiből)

LELKES - BELKES 34. szám

Főszerkesztő: Dömötör Béla
Biatorbágy Szent László u. 19.

+36 20 968 3536

2026 március 28.

e-mail: lb@belk.hu

Honlap: www.belk.hu

kizárólag digitális formátumban*(pdf)

szoftver: Scribus OS DTP

visszatolatnom az út elejére.

MAI helyzet! Pincékből elköltöztek a lakók. Borászok megvették, majd szépen átépítették a pincéket. Felszedték a múzeális köveket, majd szép lapokkal együtt visszaépítették az utat. Jelenleg itt tartják a szüreti multságokat.

KZÉPKOR: Átugrom

ÚJKOR: XVI. század. Emlékmű bizonyítja, hogy II. Lajos itt megállt és a seregbe érkezőket itt várta be. Érd birtokosánál Ákosházi Sárkány Ambrusnál szállt meg. Mindketten Mohácsnál hősi halált halnak.

1546-1686- ig Érd török birtok. Hosszú ideig Hamza bég a tulajdonos, aki egyben Székesfehérvár parancsnoka is, Közben palánkvár, minaret (ma is áll)és dzsámi is épül. Szörnyű életük van az itt élőknek. Törökök és az ide betörő magyar katonák rabolják ki őket. Itt 1684- ben volt egy nagy csata. A Budát felmenteni akaró török sereget megverik a keresztények. Buda visszafoglalása után szabadul fel Érd is. Felváltva sok ura volt Érdnek. Szapáry (kastélyt épít),Batthyány (megsemmisítő árvíz után újjá épít), Illésházi, Sina, Wimpffen, és Károly Gyula.

1849 jan 3-án ütközet volt a magyarok és az osztrákok között. Kevés sikerrel a főszereg visszavonulása érdekében.

Sok érdekes történet még a fejemben maradt. Így is hosszúra sikerült a levelem.

Barakonyi István

BÜKKSZENTKERESZT

A 2026. évi téli 166. BELK szállása ismételen a Bükk volt. Most tizedik alkalommal jártunk a hazánk ezen vidékén. Bükk-szentkereszten 1979.-ben a 27. Belken jártunk utoljára. Hogy akkor melyik panzióban azt nem sikerült kideríteni, talán az akkori Belk naplóból kiderülhet, de ez valószínűleg Rékánál lelhető fel. A mostani szállásunk, az Ódon panzió kellemes meglepetés volt. A közel 45 fős szállás lehetőség volt biztosítva saját fürdőszobás, TV-s, igen kellemesen fűtött szobákban. Egyetlen probléma a kisméretű társalgó-ebédlő volt, de ez a probléma azért rugalmasan megoldásra került. Biztosítva volt a kizárólagosságunk, illetve minden étkezési eszköz rendelkezésünkre állt. Ha valaki valami bővítésre vágyott, a szomszéd épületben volt a panzió éttermi része, ahol a szombati vacsora is megrendezésre került. A felszolgált vadragu leves jó volt, de a második sztrapacska viszont már felejthető. A panzió tulajdonosa rendes volt, megengedte, hogy a közgyűlést itt tartathassuk meg, kényelmes körülmények között.

Sajnos a régi téli túrák létszámához viszonyítva kevesebben voltunk, kb. 30-an, de viszont hosszú idő óta először élvezhettünk havas időszakot. Utoljára ilyen talán 10 éve, Zalában volt. Szerencsénk volt, mert nem volt erős hideg, így mínusz 1-2 fokban élvezhettük a kirándulást, ami viszont még az olvadást megakadályozta.

Az első nap egy körtúrára került sor. Péter jól tervezte az útvonalat, reális szintkülönbséggel. Így leküzdhető feladat volt a hótaposás és a letört ágak kerülgetése. Visszafelé a falu üdülő részébe jutottunk. Engem meglepett a nyaralóházak nagy száma. Természetesen a túra zárása panzió éttermi részében, egy jó sörözéssel zárult. Nagyon hangulatos a berendezés, a hagyományos nagy tölgyfa asztalokkal és padokkal.

Másodnapra sajnos egy elég nagy köd ült a völgyre, így a kirándulás kicsit rövidre sikerült. A falu feletti kilátót látogattuk meg, de a kilátásba sajnos a köd miatt nem lehetett gyönyörködni. Természetesen ez a túra is a panzió sörözőjében zárult.

A sajnálatosan csökkenő tarokkos létszám miatt, Forgó Béla új emberek hívásával próbálta a hiányt csökkenteni. Az újak – dicséretükre váljon – gyorsan és jól beilleszkedtek a Belkbe. Örömmel jöttek kirándulni és természetesen minden jóféle itallal és étellel jöttek. Majd a jövőben meglátjuk, hogy mennyire fertőzte meg őket a Belk levegője, ismételen látjuk-e őket. Jó társasági embereket a Belk mindig szívesen látja.

Sajnos a közgyűlés egy szomorú tényezővel kezdődött. Ismét elment egy barátunk, Belk

társunk. Imrétől kellett búcsúznunk, mivel már ő is az Örök Belkmezőkről tekint le ránk. Néma főhajtással és egy perces néma felállással adtuk meg a végtiszteletet elment barátunknak. Természetesen bennünk tovább él, nem is tudjuk elfelejteni különleges emberségét, ember szeretetét.

A közgyűlésen ismételten átadásra került a BELKÉRT érdemérem. Most két olyan ember részesült az elismerésben, akik már születésük óta, az elmúlt évtizedeken át, lelkesen részt vesznek az összes Belk megmozduláson. Ezúttal Dömötör Ákos és Dömötör András részesült az elismerésben.

Összefoglalva a 166. Belk, az időjárás által is támogatva, jól sikerült. Ismételten sikerült elpusztíthatatlan mennyiségű étel és ital finomságot összehordani. A korábbi Belkehez viszonyított gyengülést sajnos abban is tapasztaltuk, hogy maradt pálinka, ami viszont a korábbi Belkeken nem volt jellemző. Azt viszont őszintén reméljük, hogy a létszámapadás megáll, legalább ez a harminc körüli szám stabilizálódik, de ha egy kicsit bővül az sem probléma.

(bégé)

